

El Ripollès, entre les comarques amb menys denúncies per delictes d'odi de Catalunya

A la comarca se n'han registrat quatre des del 2020

Manifestació contra l'LGTFBfòbia, a Barcelona | Yvelisse Teixeira

Els delictes d'odi no paren d'augmentar a Catalunya, en especial aquells contra el col·lectiu LGTBI o per motiu ètnic o racial. Així ho assenyalava el registre de denúncies dels Mossos d'Esquadra, segons el qual el 2022 es va assolir un rècord pel que fa a notificacions d'agressions, després que aquestes reculessin arran de les limitacions de mobilitat de la pandèmia. En tot cas, aquestes no es reparteixen de forma homogènia arreu del país i, en el següent mapa, es pot consultar totes les denúncies dels darrers tres anys, per àmbit de discriminació.

Com s'han repartit les agressions i delictes d'odi a Catalunya, entre

2020 i 2022?

La mida de les boles és proporcional a la quantitat de fets denunciats, però clicant o passant el cursor per damunt, n'apareix tota la informació

Lògicament, aquelles ciutats més grans acostumen a tenir més denúncies, però això no ocorre sempre. Per exemple, l'Hospitalet de Llobregat és el segon municipi del país, però s'han notificat més agressions d'aquest tipus a Lleida, Badalona, Girona o Terrassa. De la mateixa manera, la tipologia de fets és diferent a cada territori, on primen alguns tipus de discriminacions. Així, deixant a banda Barcelona, Sabadell és la ciutat on s'han denunciat més agressions homòfobes, mentre que, a Lleida i Girona, es patirien més delictes amb rerefons racista o per motius polítics.

El cas de Barcelona és també rellevant, especialment si s'analitza en l'àmbit dels districtes. Aquells amb més delictes d'odi denunciats són l'Eixample, Ciutat Vella i Sant Martí. I mentre el primer i el tercer són els dos districtes amb més població, Ciutat Vella és el segon que en té menys, però és una zona de pas habitual, també de turistes i com a espai d'oci. A més, malgrat la fama de l'Eixample com a districte tolerant amb el col·lectiu LGTBI, precisament que actua com a pol d'obertura també desperta l'homofòbia i fa que sigui igualment el districte on més agressions es registren cap a ell. En canvi, tot i ser dels més poblats, Nou Barris és on menys delictes d'odi es denuncien.

Com s'han repartit les agressions i delictes d'odi a Barcelona, entre 2020 i 2022?

La mida de les boles és proporcional a la quantitat de fets denunciats, però clicant o passant el cursor per damunt, n'apareix tota la informació de cada districte

Malgrat aquestes dades, cal tenir sempre en compte que no totes les agressions es denuncien i que aquelles que no arriben a una comissaria no queden registrades. En especial entre col·lectius discriminats i històricament habituats a atacs intolerants, això provoca que, amb tota seguretat, la problemàtica sigui major que allò que reflecteixen les estadístiques. Sigui com sigui, només hi ha cinc municipis de més de 20.000 habitants on no s'ha denunciat cap agressió d'aquest tipus els darrers tres anys: Ampostà, Barberà del Vallès, el Masnou, Molins de

Rei i Pineda de Mar. Pel que fa a les comarques, només resten en blanc el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Ribera d'Ebre.

Quants delictes d'odi s'han denunciat els darrers tres anys a cada municipi de més de 20.000 habitants, a cada comarca i a cada àrea bàsica policial?

Ja sigui perquè les agressions a col·lectius discriminats augmenten o perquè aquests les denuncien més, l'augment de casos els darrers anys és clar. Abans de la Covid, es van superar les 500 denúncies anuals el 2018 i 2019 i, si bé el 2020 van caure per sota de les 400, els dos anys posteriors van tornar a remuntar. El 2022, de fet, se'n van notificar als Mossos 641, un rècord històric que gairebé triplica les 225 de deu anys abans. I dels 1.538 casos coneguts aquests darrers tres anys, la majoria d'atacs encara són presencials i només una desena part van produir-se a internet o les xarxes socials.

Així han evolucionat els delictes d'odi a Catalunya, els últims tres anys

Els grups que més agressions d'odi rebrien serien el col·lectiu LGTBI i les persones migrants o racialitzades, amb un 40% i un terç del total de denúncies, respectivament. També, però, se n'han presentat 271 per atacs per motius polítics (les quals es mantenen estables durant aquest període) i 65 per raons religioses (d'aquestes, 22 d'explícitament islamòfobes i 13 d'antisemites). Igualment, als Mossos els consten 31 delictes per sexisme, 28 contra persones amb algun nivell de discapacitat i 14 per aporofòbia, és a dir, contra persones pobres.

Així s'ha fet aquesta notícia

Les dades d'aquesta peça s'han extret del paquet obert

[<https://analisi.transparenciacatalunya.cat/Seguretat/Fets-delictius-i-infraccions-administratives-de-l-y48r-ae59>] que actualitzen mensualment el Departament d'Interior i els Mossos d'Esquadra. Aquest engloba cada denúncia a nivell de municipis de més de 20.000 habitants, de comarques i d'àrees bàsiques policials (ABP), i, per oferir el màxim de precisió en la territorialització dels fets, s'ha optat per localitzar cada cas en aquell nivell de major proximitat, al mapa inicial. En primer terme, en tots els casos en què es podia, s'han ofert dades per municipi. I en segon terme, en el cas de les ABP de mida menor a la comarca, s'han ofert dades per a la resta de municipis menors de 20.000 habitants d'aquesta ABP. I en el cas de les ABP que engloben més d'una comarca, s'han agrupat els municipis petits en l'àmbit de les comarques que s'hi inclouen.

Igualment, els mapes només ofereixen les dades de les agressions patides presencialment i no les produïdes a través d'internet o les xarxes socials, ja que, en aquest cas, agressor i agredit no es trobarien en el mateix espai. S'ha optat també per publicar dades absolutes i no ràtios de població perquè, en tractar-se de dades relativament petites a nivell municipal, una variació petita de casos podria provocar un biaix massa elevat. A banda que, en excloure's els pobles petits, això ja facilita la comparativa en termes absoluts i, a més, com s'ha vist ja en el cas de Ciutat Vella, pot ser més rellevant en aquest cas la població flotant que l'empadronada (i de la primera no se'n tenen dades).

Finalment, tot l'article fa referència a delictes d'odi, si bé el paquet de dades especifica que, en alguns casos, aquests s'han categoritzat només com a infraccions administratives. Tot i això, s'ha optat per aquesta terminologia per facilitar l'entesa de l'article i perquè, de fet, el 94% de les agressions registrades es consideren delictes.

Font del document:

<https://www.naciodigital.cat/elripolles/noticia/36341/ripolles-entre-comarques-menys-denuncies-delictes-odi-catalunya>